

АСТАХОВ ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ

Перший проректор
Кандидат технічних наук, доцент

Народився 12 січня 1955 р. у м. Харкові. У 1977 р. закінчив Харківський інститут інженерів залізничного транспорту за спеціальністю «Будівництво залізниць та колійне господарство». Після служби в армії був прийнятий на роботу в альма-матер інженером кафедри вишукування та проектування залізниць. У 1984 р. вступив до аспірантури Московського інституту інженерів залізничного транспорту, яку закінчив з відзнакою. У 1987 р. захистив кандидатську дисертацію і повернувся до ХІПТУ на посаду старшого викладача, згодом — доцента кафедри вишукування та проектування залізниць.

В 1988 р. призначений заступником декана заочного факультету ХІПТУ. В 1993 р. В. М. Астахову присвоєно вчене звання доцента.

У 1996 р. став директором Інституту перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів на правах проректора ХІПТУ. Під його керівництвом ІППК вперше в Україні розпочав підготовку керівного кадрового резерву для залізниць України.

В 2000 р. закінчив англійський коледж державних службовців при Головному управлінні Державної служби України.

З травня 2004 р. до сьогодні обіймає посаду першого проректора Українського державного університету залізничного транспорту.

В 2005 р. став академіком Транспортної академії України.

В. М. Астахов надає багато уваги питанням співпраці з підприємствами залізничного транспорту. За його безпосередньою участю на замовлення Укрзалізниці створені та впроваджені системи багатопрофільного тестування рівня знань керівників структурних підрозділів залізниць та система тестування випускників ВНЗ.

Є автором понад 100 навчальних та наукових робіт, пов'язаних із реконструкцією та перебудовою залізничних станцій і споруд.

За вагомий внесок у підготовку та перепідготовку фахівців для залізничного транспорту України нагороджений нагрудним знаком «Відмінник освіти України» (2000), годинником від генерального директора Укрзалізниці (2002), знаком «Почесному залізничнику» (2004), Почесною грамотою Верховної Ради України (2005), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2005), нагрудним знаком «Почесний працівник транспорту України» (2009), срібним знаком «За вагомий внесок у розвиток Південної залізниці» (2010), золотим знаком «За вагомий внесок у розвиток Південної залізниці» (2011), орденом II ступеня «За віру та службу» (2015).